

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/9937 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 7 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 6 februari 2003 en 19 juni 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 21 februari 2006 heeft de minister de daartegen door appellant gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De Staatssecretaris van Justitie is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

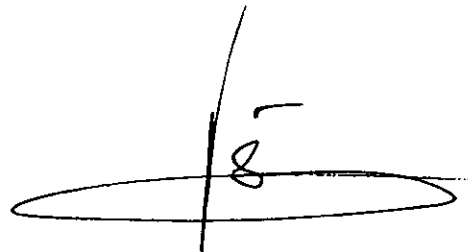
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 september 2007

210.

Verzonden: 28 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 06/9937

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

wonende te eiser,
gemachtigde: mr. A.J.J. Fraanje, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Staatssecretaris van
Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. F. Boone, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 6 februari 2003 ambtshalve geweigerd eiser een
verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande
minderjarige vreemdeling' te verlenen.

Tegen dit besluit heeft eiser bij schrijven van 19 februari 2003 bezwaar gemaakt bij
verweerder.

Bij besluit van 19 juni 2003 heeft verweerder afwijzend beslist op de herhaalde aanvraag van
eiser tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en heeft verweerder
tevens ambtshalve besloten eiser geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder
de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure' te verlenen.

Tegen de weigering om eiser een verblijfsvergunning op grond van tijdsverloop te verlenen
heeft eiser bij schrijven van 19 juni 2003 bezwaar gemaakt bij verweerder.

Bij besluit van 10 september 2004 heeft verweerder de bezwaarschriften van 19 februari
2003 en 19 juni 2003 ongegrond verklaard. Vervolgens is dit besluit op 22 augustus 2005
ingetrokken.

Bij besluit van 21 februari 2006, verzonden op 22 februari 2006, heeft verweerder de
bezwaarschriften van eiser ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiser bij faxbericht van 23 februari 2006 beroep ingesteld.

procedurenummer: AWB 06/9937

2

De zaak is op 27 april 2007 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) is verweerder bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Ingevolge het tweede lid wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

Artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) bepaalt dat een bestuursorgaan handelt overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor één of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

2.2. Verweerder heeft de besluiten gehandhaafd tot weigering om eiser in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' dan wel 'tijdsverloop in de asielprocedure'. Ingevolge de resultaten van het leeftijdsonderzoek wordt eiser aangemerkt als meerderjarig ten tijde van zijn (eerste) asielaanvraag. Verweerder stelt zich op het standpunt dat met de herbeoordeling van het leeftijdsonderzoek is voldaan aan de vergewisplicht zoals gesteld in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 23 oktober 2003. Hetgeen door eiser is aangevoerd in bezwaar geeft volgens verweerder geen aanleiding voor twijfel aan de zorgvuldigheid en betrouwbaarheid van het leeftijdsonderzoek. Voorts stelt verweerder dat eiser niet voldoet aan de vereisten voor toelating op grond van het driejarenbeleid, aangezien er twee contra-indicaties zijn. Gelet op de resultaten van het leeftijdsonderzoek wordt aan eiser tegengeworpen dat hij onjuiste gegevens heeft verstrekt. Bovendien wordt aan eiser tegengeworpen dat hij een gevaar vormt voor de openbare orde, omdat hij tijdens de driejarentermijn een misdrijf heeft begaan. Ten aanzien van de door eiser aangevoerde omstandigheden, stelt verweerder zich op het standpunt dat deze onvoldoende zwaarwegend zijn om gebruik te maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid als neergelegd in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

2.3. Eiser kan zich met het bestreden besluit niet verenigen en voert daartoe het volgende aan. De uitkomst van het leeftijdsonderzoek en de herbeoordeling door de anonieme Belgische radiologen is volgens eiser onjuist en onbetrouwbaar, althans tot stand gekomen op basis van onzorgvuldig onderzoek. Eiser verwijst naar een nota van 3 januari 2006 van de Stichting Medisch Advies Kollektief Amsterdam, waarin wordt gesteld dat de methode van het leeftijdsonderzoek vanaf januari 2005 is gewijzigd. Waar voorheen beide sleutelbeenderen werden onderzocht op uitrijping, wordt thans nog slechts één van de sleutelbeenderen beoordeeld. Bovendien stelt eiser dat onderzoek door anonieme radiologen per definitie onzorgvuldig is.

Ten aanzien van het driejarenbeleid beroept eiser zich op de inherente afwijkingsbevoegdheid van verweerder zoals neergelegd in artikel 4:84 van de Awb. Verweerder heeft volgens eiser onvoldoende gemotiveerd waarom de aangevoerde

procedurenummer: A WB 06/9937

3

omstandigheden onvoldoende zwaarwegend zijn.

2.4.1. De rechtbank overweegt het volgende.

2.4.2. Volgens het rapport van leeftijdsonderzoek van 4 januari 2001 dient eiser als meerderjarig te worden aangemerkt ten tijde van zijn eerste asielaanvraag. Naar aanleiding van de uitspraak van de Afdeling van 23 oktober 2003 heeft verweerder de röntgenfoto's van eiser nogmaals aan de radiologen voorgelegd voor een herbeoordeling. Op 30 januari 2006 heeft een herbeoordeling van het leeftijdsonderzoek plaatsgevonden, waarvan het rapport op 6 februari 2006 is verschenen. Hieruit blijkt dat de juistheid van de oorspronkelijke beoordeling wordt onderstreept door de herbeoordeling. De radiologen hebben door middel van een ondertekening de verantwoordelijkheid genomen voor de herbeoordeling. De herbeoordeling is voorzien van lettercodes, die verwijzen naar de ondertekenende radiologen. Op basis van deze herbeoordeling heeft verweerder zich ervan vergewist dat het onderzoek zorgvuldig is verlopen en volledig is geweest.

Naar het oordeel van de rechtbank biedt hetgeen door eiser is aangevoerd onvoldoende aanknopingspunten om aan de juistheid, volledigheid en betrouwbaarheid van het leeftijdsonderzoek te twijfelen. Dat bij de herbeoordeling een ander beoordelingsformulier is gebruikt, in die zin dat voorheen beide sleutelbeenderen werden onderzocht op uitrijping en nu nog slechts wordt beoordeeld of het mediale uiteinde van één van de sleutelbeenderen volledig is uitgerijpt, geeft geen aanleiding voor twijfel aan de zorgvuldigheid van het onderzoek. Zoals in de bij het verweerschrift gevoegde reactie van onderzoeker H.Th. van der Pas is aangegeven, is er immers geen sprake van een wijziging van de methode van onderzoek, zoals door eiser is gesteld, maar enkel een tekstuele aanpassing van het beoordelingsformulier om misverstanden over de eindconclusies van een onderzoek te voorkomen. Wanneer bij onderzoek één uitgerijpt sleutelbeen wordt aangetroffen, dan wijst dit erop dat de betrokkene een leeftijd van twintig jaar of hoger heeft. De rijpingsstatus van het tweede sleutelbeen verandert deze conclusie niet. Met de wijziging van het beoordelingsformulier is beoogd de situatie te ondervangen wanneer één sleutelbeen zou zijn uitgerijpt terwijl het andere sleutelbeen nog niet zou zijn uitgerijpt. Overigens is deze bilaterale asymmetrie bij de rijping van de sleutelbeenderen volgens de heer Van der Pas nog nimmer waargenomen bij de leeftijdsonderzoeken die in opdracht van verweerder zijn uitgevoerd.

Eisers stelling dat het onderzoek onzorgvuldig is omdat de radiologen anoniem zijn, kan evenmin worden gevolgd. De herbeoordeling is immers ondertekend door de radiologen en voorzien van lettercodes. Verweerder is bekend met de identiteit van de radiologen en heeft derhalve de mogelijkheid zich met hen te verstaan. Uit het vereiste van een zorgvuldig onderzoek volgt niet dat eiser bekend dient te zijn met de identiteit van de radiologen.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder mogen uitgaan van het resultaat van het leeftijdsonderzoek en kunnen weigeren eiser in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling".

2.4.3. Ten aanzien van eisers beroep op het driejarenbeleid overweegt de rechtbank als volgt. Verweerder heeft aan eiser tegengeworpen dat er ten aanzien van hem sprake is van twee contra-indicaties voor het verlenen van een verblijfsvergunning op grond van tijdsverloop, te weten het verstrekken van onjuiste gegevens en het gevaar voor de openbare orde. De rechtbank constateert dat dit standpunt door eiser niet wordt betwist en ziet evenmin grond

procedurenummer: AWB 06/9937

voor het oordeel dat verweerder deze contra-indicaties bij eiser niet aanwezig heeft kunnen achten. Ter beoordeling staat de stelling van eiser dat verweerder gebruik had moeten maken van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid, zoals neergelegd in artikel 4:84 van de Awb. Dat artikel bepaalt dat een bestuursorgaan handelt overeenkomstig een beleidsregel, tenzij dat voor één of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. In de bezwaarfase heeft eiser zich beroepen op het lichte karakter van de door hem begane overtreding, zijn lange verblijf in Nederland, de vele procedures en de lange duur ervan, de omstandigheden waaronder hij de overtreding heeft begaan, en de omstandigheid dat hij de zorg heeft voor een gezin. In het bestreden besluit heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank deugdelijk gemotiveerd dat en waarom deze omstandigheden onvoldoende zwaarwegend zijn om af te wijken van het beleid. Eiser heeft zijn stelling dat verweerder het besluit op dit punt onvoldoende heeft gemotiveerd niet onderbouwd, zodat hierin geen aanleiding kan worden gevonden voor een ander oordeel. Overigens merkt de rechtbank op dat de door eiser in bezwaar aangevoerde omstandigheden zijn meegewogen in het beleid.

Verweerder heeft derhalve op goede gronden geweigerd eiser een verblijfsvergunning te verlenen op grond van tijdsverloop in de asielprocedure.

2.5. Het beroep is derhalve ongegrond. Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is de rechtbank niet gebleken.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 06/9937

3. Beslissing

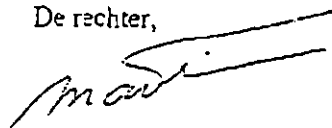
De rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. M.A.C. Prins, rechter, in aanwezigheid van V.A. Van de Weyer, griffier, en door de rechter ondertekend.

De griffier is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 07 AUG 2007

Afschrift verzonden op: 07 AUG 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Mr A.J.J. Fraanje
Mr B.J. Manspeaker

Steagoversloot 54
3311 PP Dordrecht

Tel. 078 614 50 16
Fax 078 614 55 25

FRAANJE & MANSPEAKER
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 AUG 2007 ✓	
ZAACNR.	5920
AAN:	✓
BEHANDELD: DD:	PAR:

PER FAX: 070 365 13 80

Alsmede per post

Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

betreft: / IND Zevenaar Asiel
onze ref: 20070295 / er
uw ref: 9908.10.2123
datum: 20 augustus 2007

3969-A

Griffier: gemachtigde heeft bij u een rekening-courant t.b.v. de betaling van het griffierecht

onder de naam: "Fraanje en Manspeaker advocaten"

Hoger Beroepschrift Vreemdelingenwet Regulier

Ten behoeve van de vreemdeling:

achternaam
voornamen
geboortedatum
nationaliteit
geslacht
woon- of verblijfplaats

CN
M

Van:

naam gemachtigde
volmacht

A.J.J. Fraanje

De advocaat verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.

plaats van vestiging
correspondentieadres

telefoonnummer

078 614 50 16

faxnummer

078 614 55 25

Overige gegevens:

IND-nummer

9908.10.2123

CRV-nummer

IND-district

IND Zevenaar Asiel

datum bekendmaking uitspraak

7 augustus 2007

omschrijving uitspraak

Beroep is ongegrond verklaard.

Tegen genoemde uitspraak, welke hierbij is gevoegd (*), wordt hoger beroep ingesteld en de volgende grieven aangevoerd:

Grief

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat hetgeen door eiser is aangevoerd, onvoldoende aanknopingspunten biedt om aan de juistheid, volledigheid en betrouwbaarheid van het leeftijdsonderzoek te twijfelen.

Toelichting:

De rechtbank baseert zich op de uitleg van drs. H.Th. van der Pas d.d. 26 januari 2006 (gevoegd bij het verweerschrift van verweerder). Van der Pas overweegt dat bilaterale asymmetrie bij de rijping van de sleutelbeenderen nog nimmer is waargenomen bij de leeftijdsonderzoeken die in opdracht van verweerder zijn uitgevoerd.

Appellant heeft echter in zijn aanvullende gronden van 26 februari 2007 verwezen naar de uitspraak van de Voorzieningenrechter in de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam van 22 mei 2006, Awb 06/13517. Blijkens die uitspraak heeft de Voorzieningenrechter geoordeeld dat het leeftijdsonderzoek, nu dit is beperkt tot het onderzoek van slechts één sleutelbeen, onzorgvuldig is. De Voorzieningenrechter verwijst hierbij naar gegevens waaruit blijkt dat het wel voorkomt dat er sprake is van bilaterale asymmetrie, dan wel is er een kans dat bij de foto van één van de sleutelbeenderen sprake is geweest van overprojectie. Bovendien heeft die Voorzieningenrechter geoordeeld dat *'de omstandigheid dat niet is gerapporteerd dat bilaterale asymmetrie ooit is voorgekomen'* niet betekent dat dit ook daadwerkelijk niet voorkwam, nu vóór 1 januari 2005 in het beoordelingsformulier juist geen mogelijkheid bestond om dit weer te geven. *'Gelet hierop kan de conclusie van Van der Pas dat de wijziging van het beoordelingsformulier slechts een technische en theoretische wijziging betreft, niet worden gevolgd'*.

Dordrecht, 20 augustus 2007.

A.J.J. Fraanje.

